

med ny forøgede Byrder i. Jeg skal for øvrigt aldeles ikke genoptage den Forhandling, vi i tidligere Samlinger havde om denne Sag, men skal henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, hvorledes man vil stille sig, idet det jo er bekendt, at der ved 3dje Behandling af Forslaget i Fjor forelaa Indstilling om nogle Ændringer, som i alt Fald paa et enkelt Punkt for mit Vedkommende vilde have gjort Lovforslaget mere acceptabelt.

Jørgensen: Man har jo et gammelt Ord, der siger, at hver Ting har sin Tid, og jeg tror, det kunde passende anvendes over for det foreliggende Lovforslag. Efter den ejendommelige Maade, hvorpaa Lovforslaget kom frem og blev behandlet her i Tinget, havde der været nogen Grund til at antage, at det foreløbig var blevet stillet i Béro, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde være sket, hvis vi ikke i Mellemtiden havde faaet en ny Indenrigsminister. Den højtærede Indenrigsminister forelagde Forslaget blandt andet med den Motivering, at han stillede sig paa samme Standpunkt som sin Forgænger. Jeg maa nu hertil bemærke, at den forrige Indenrigsministers Stilling var noget skiftende over for denne Sag, og ganske mærkeligt var det, at Ministerens skiftende Stilling bestandig syntes at svinge i modsat Retning af den ligeledes skiftende Stilling, som blev indtagen af flere af Tingets ærede Medlemmer. Den Gang det ærede Medlem fra Fakse (A. Jensen) fremkom med sit Forslag, udtalte den afgaaede Indenrigsminister sine Betæneligheder derved og udtalte blandt andet, at der der ikke fra nogen Side var fremkommet Klage i denne Henseende, og Lovforslaget strandede saa i Fjor paa Grund af, at Ministeren holdt stærkere paa Grundejernes Ret, end det høje Ting her mente at kunne gaa med til.

Skönt jeg erkender Ønskeligheden af, at Amtskommuner og Sognekommuner stilles lige over for Grundejerne, forekommer det mig dog, at det høje Ting gjorde rettest i i Øjeblikket foreløbig at lade dette Lovforslag ligge. Det forekommer mig, at Tidspunktet for en saadan Lovs Vedtagelse er overordentlig uheldig valgt. Der er her fra Folketingets Side stillet bestemte og stærke Krav til Regeringen og til Lands-tinget om at fremme de Skattelove, som ligge for i Øjeblikket. Og naar Folket-tinget nu samtidig kom op til det høje Ting her oven over og forlangte en Lov, som yderligere vilde lægge Byrder paa den Del af Befolkningen, som Skattelovene

særlig skulde være til Fordel for, tror jeg, det netop vilde være at give Modstanderne af Skattelovene et Vaaben i Hænde og bidrage til at gøre Modstanden saa meget stærkere. Del vil ikke nytte nu at komme ind paa Lovens Enkeltheder, men jeg vil tillade mig at henstille til det høje Ting, om det ikke var rettest foreløbig at lade den Lov ligge. Jeg tror ikke, det vil være nogen stor Opofrelse for mange af Tingets Medlemmer. Det forekommer mig, at de fleste af Tingets Medlemmer ikke just stillede sig særdeles gunstigt over for dette Lovforslag, om der end var enkelte af Tingets Medlemmer, som have talt varmt for det. Men det kan jo være, at naar Lovforslaget om en kortere eller længere Tid igen kommer til Behandling her, man da kan opnaa det, som jeg mener er Tingets virkelige Ønske, men som jeg mener ikke stemmer med Lovforslaget, nemlig at Loven kunde raade Bod paa det, naar det et enkelt Sted viste sig, at Grundejerne i Henhold til de gældende Bestemmelser og de forandrede Tidsforhold virkelig lede Uret til Fordel for det offentlige. Men efter det Indhold, Lovforslaget har, og de Principper, som ligge til Grund for det, kan jeg ikke komme bort fra, at det vilde medføre ret betydelige Udgifter for vore Kommuner, og det tror jeg ikke er det høje Tings Mening. Jeg tror, at dette Lovforslag sætter Grundejerne i Stand til paa en uforsvarlig Maade at udbytte det øvrige Samfund, for saa vidt tror jeg ikke, Lovforslaget er i Overensstemmelse med Folketingets Ønsker, og derfor tror jeg, som sagt, det vilde være heldigt foreløbig at lade Lovforslaget ligge. Kommer Sagen saa til Behandling igen, kunde det jo være muligt bedre at træffe det, som virkelig er Folketingets Ønske, nemlig kun at ramme der, hvor der kan siges at være Uret til Stede. Jeg skal derfor henstille, om man ikke skulde lade denne Lov ligge til andre Tider, det tror jeg var rigtigt.

A. Jensen: Jeg skal blot til de to sidste ærede Talere sige, at, naar der tales saa meget om, at Kommunernes Byrder ville forøges, saa tror jeg ikke, at det vil ske. Hvis Kommunerne virkelig ville benytte sig af den Ret, som Loven nu giver dem, og virkelig ville udnytte denne fuldtud til deres egen Fordel, saa kunde det ganske vist være saa, at det forelagte Lovforslag kunde faa den Virkning, som siges; men jeg tror ikke, at Kommunerne virkelig ville benytte deres Ret saa strengt, og jeg tror derfor, at deres Byrder ogsaa ville for-